

ДА ЛИ ЈЕ МУХАММЕД ПРЕПИСАО КУР'АН ИЗ БИБЛИЈЕ?

[Српски – Serbian – صربي]

Закир Наик

Превод са енглеског

Сенад Реџеповић

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Фејзо Радончић

Љубица Јовановић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿هل محمد صلى الله عليه وسلم اقتبس القرآن﴾

﴿الكريم من التوراة والإنجيل؟﴾

« باللغة الصربية »

ذاكر عبد الكريم نايك

ترجمة: سناد رجبوفيتش

مراجعة :

عرفان كليسا

رادونشيش فيزو

يوفانوفيتس ليوبيتسا

2015 - 1436

IslamHouse.com

Одговори на заблуде хришћанских мисионара

Заблуда: Мухаммед је преписао Кур'ан из Библије.

Многи хришћански мисионари шире заблуду да Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, није био само аутор Кур'ана већ да га је крао и да је копирао стихове и идеје из других филозофских и религијских књига.

Поучавао га је римски ковач

Неки пагани су оптужили Веровесника, нека су Божији мир и благослов над њим, да је учио Кур'ан од римског ковача који је био хришћанин, а који је живео у предграђу Мекке. Веровесник је често одлазио код њега и посматрао га како ради. Један кур'ански ајет (одломак) врло јасно одбацује ове оптужбе:

Ми добро знамо да они говоре: "Поучава га један човек!" Језик онога због кога они криво говоре је језик туђина, а овај Кур'ан је на јасном арапском језику. (Кур'ан, Ен-Нахл, 103)

Како је неко ко је био странац, говорио страним језиком и врло слабо познавао арапски језик могао да буде аутор тако ненадмашног дела као што је Часни Кур'ан, на чистом арапском језику?! Веровати да је римски ковач поучавао Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, Кур'ану је слично као веровати да је неки кинески емигрант, који је једва говорио енглески језик, поучавао Шекспира књижевности.

Поучавао га је Хатицин рођак

Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, се врло ретко сусретао с јеврејским и хришћанским свештеницима. Најзначајнији хришћанин кога је познавао био је слепац Верека ибн Нуфејл, Хатицин, Бог био задовољан њом, рођак. Иако је био Арап, прихватио је хришћанство и био је веома добро упознат с Новим Заветом. Божији Посланик, нека су Божији мир и благослов над њим, га је срео само два пута у животу. Први пут је то било пре посланичке мисије док је Верека обављао молитву код Кабе. Тада га је Верека јако срдечно пољубио у чело.

Други пут су се срели кад је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, након почетка Објаве, отишао да види Вереку ибн Нуфејла. Верека

је умро три године касније, а објава Кур'ана је трајала још 20 година. Зато је бесмислено говорити да је Верека ибн Нуфејл био извор кур'анскога текста.

Религијски разговори са јеврејима и хришћанима

Истина је да је Божији Посланик имао религијске разговоре са јеврејима и са хришћанима, али се то први пут десило у Медини 13 година након почетка Објаве. Потпуно су изопачене тврдње оних који кажу да су га они подучавали Кур'ану. Заправо, он им је био учитељ, позивао их је у ислам. Указивао им је на све девијације њихових догми. Велики број јевреја и хришћана је тако прихватио ислам.

Учио је Кур'ан од јевреја и хришћана изван Арабије

Пошто им је сваки од претходних "аргумената" пропао, неки хришћански мисионари тврде да је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, учио Кур'ан од јевреја и хришћана с којима се сусретао изван Арабије. Међутим, сви доступни историјски извори наводе да је Божији Посланик, само три пута пре посланства изишао из Меке:

Када је имао 6 година, пошао је с мајком у Медину;

Између 9. и 12. године, придружио се стрицу Ебу Талибу на путу ка Сирији;

Када је имао 25 година, повео је Хатицину каравану у Сирију.

Чиста је имагинација тврдити да је Кур'ан резултат наводних разговора с јеврејима и хришћанима након ова три путовања.

Логички докази

Свакодневни живот Божијег Посланика је био као отворена књига. Сви су знали где се налази, у сваком моменту. Чак је дошла Објава од Бога у којој се од верника тражи да не угрожавају Посланикову приватност у његовој кући. Да је Посланик имао неког човека који га је поучавао кур'аснком тексту, он то не би могао дуго да сакрије.

Најугледнији Курејшије који су прихватили ислам били су веома образовани и интелигентни људи. Да је нешто било сумњиво у вези Посланиковог учења, објављивања Кур'ана и његових сусрета с непознатим људима, они би то одмах приметили.

Његова посланичка мисија не би трајала пуне 23 године!

Нису га само верници пратили у стопу, већ су га и непријатељи стално држали на оку не би ли нашли било какав доказ о његовим тајним сусретима с јеврејима или хришћанима.

Непојмљиво је да би било који човек прихватио да буде аутор Кур'ана, прихвативши све невоље кроз које је посланик Мухаммед пролазио, а да не тражи никакво признање ни награду од људи.

На основу историјских чињеница и чисте логике, не постоји ни један доказ да је Часни Кур'ан људско дело.

Није знао ни да чита ни да пише

Теорија да је посланик Мухаммед написао Кур'ан или да га је однекуд преписао, пада у воду само због једне историјске чињенице: он није знао ни да чита ни да пише! Узвишени Бог каже:

Ти пре ње ниједну књигу ниси читао, а ниси је ни десном руком својом писао; иначе, посумњали би они што лажи говоре. (Кур'ан, Ел-Анкебут, 48)

Узвишени Бог је знао да ће да буде људи који ће да сумњају у аутентичност Часног Кур'ана и који ће да га приписују Мухаммеду, нека су Божији мир и благослов над њим. Због тога је Он, из Своје савршене мудрости, одабрао да Његов последњи посланик буде неписмен, како би отклонио и најмању сумњу у порекло Часног Кур'ана.

Оптужбе његових непријатеља да је Кур'ан преписивао из других књига и да га је прерадио у великом књижевном стилу, можда би имале неку тежину. Међутим, и ова безначајна оптужба је на овај начин побијена. Узвишени Бог потврђује да Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, није био писмен:

...онима који ће следити Посланика, веровесника, који неће да зна ни да чита ни да пише, којег они код себе, у Теврату (Старом Завету) и Инцилу (Новом Завету), записана налазе, који ће од њих да тражи да чине добра дела, а од одвратних да их одвраћа, који ће да им лепа јела дозволи, а ружна да им забрани, који ће терета и тешкоћа које су они имали да их ослободи. Зато ће они који буду у њега веровали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послано

слагали - постићи оно што буду желели. (Кур'ан, Ел-А'раф, 157)

Пророчанство које се у овом ајету спомиње налази се у Библији:

А пружи ли се књига једноме, који не зна да чита, и каже ли се: "Читај то!", он одговори: "Не могу да читам." (Стари Завет, Изаија, 29:12)

Часни Кур'ан на чак четири места потврђује да Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, није знао ни да чита ни да пише. Осим споменутих ајета, о томе се говори још и у 158. ајету суре (поглавља) Ел-А'раф и у 2. ајету суре Ел-Џума.

Није било Библије на арапском језику

У време Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, Библија још није била преведена на арапски језик. Најстарији превод Старог Завета појавио се тек 900. године, пуних 250 година након смрти Аллаховог Посланика, нека су Божији мир и благослов над њим. Превод на арапски је урадио свештеник Саадиас Гаон.

Најстарији превод Новог завета на арапски језик се појавио тек 1616. године, од извесног

Ерпениуса, око хиљаду година након смрти Божијег Посланика, нека су Божији мир и благослов над њим.

Сличности Кур'ана и Библије

Ако постоје одређене сличности Кур'ана и Библије, то не значи да је нова књига преписана из старије. Заправо, то је само доказ да обе књиге имају исти, трећи извор. Све Божије објаве имају исто, небеско порекло. Без обзира колико је људских интерполација убачено у јеврејске, хришћанске и књиге неких других религија, оне су у неким деловима, ипак, остале неоштећене. То је део који је заједнички свим тим религијама.

Истина је да између Кур'ана и Библије постоје одређене сличности. Али, то није разлог да се Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, оптужи за плагијат, копирање Библије. По истој логици, сличност између хришћанства и јудаизма може погрешно да се протумачи: нпр. да Исус, нека је Божији мир над њим, није био Божији посланик, већ да је идеје нашао у Старом Завету и да их је преписао.

Сличности између тих књига указују само на њихово заједничко божанско порекло и континуитет поруке монотеизма, а не да су каснији посланици преписивали књиге објављене ранијим посланицима.

Када неко на испиту преписује од колеге, наравно да неће навести од кога је преписивао. Међутим, Мухаммед, нека је Божији мир над њим, је одао велико поштовање претходним посланицима. Часни Кур'ан прецизно спомиње шта је којем посланику објављено.

Муслимани верују у Теврат, Зебур, Инцил и Кур'ан

Четири Божије књиге су у Кур'ану споменуте по имену: Теврат, Зебур, Инцил и Кур'ан. Теврат је објављен Мојсију, нека је Божији мир над њим, Зебур је објављен Давиду, нека је Божији мир над њим, а Инцил је објављен Исусу, нека је Божији мир над њим. Последња и коначна Божија књига, Часни Кур'ан, објављена је коначном и последњем Божијем посланику, Мухаммеду, нека је Божији мир над њим.

Саставни део ислама је веровање у све Божије посланике и све Божије објаве. Међутим, пет првих, такозваних Мојсијевих књига на почетку Библије - Псалми и Нови Завет (састављен од четири еванђеља) - нису Теврат, Зебур и Инцил које Кур'ан спомиње. Данашње библијске књиге, можда, садрже део Божијих речи, али те књиге нису прецизне, очуване и комплетне Божије објаве дате претходним посланицима.

Кур'ан све Божије посланике представља као припаднике једног братства. Сви посланици су имали исту посланичку мисију и исту основну поруку. Због свега тога, фундаментална учења свих великих религија не могу да буду контрадикторна, чак и ако је између два различита посланика прошло много времена. Извор свих њихових мисија је Узвишени Аллах. Божији посланици нису одговорни за разлике између данашњих религија; њихови следбеници су кривци за запостављање и заборављање изворних учења. Не само то, људи су изврнули оригинална учења и изменили књиге које су им објављене. Зато се Кур'ан не може посматрати одвојено од претходних објава и као конкуренција Мојсијевим и Исусовим учењима. Напротив, Кур'ан је дошао да потврди, употпуни и усаврши све претходне објаве.

Једно од имена Кур'ана је "Фуркан" – Онај који раставља истину од неистине. На основу Кур'ана, можемо да одредимо шта је од претходних књига сачувано, шта би могло да буде Божија реч, а шта је људска интерполација.

Научно поређење Кур'ана и Библије

Читајући Библију и Кур'ан, помислили бисте да се у одређеним ставкама потпуно слажу. Међутим, када неке делове пажљиво анализирате, видећете да је

разлика огромна као дан и ноћ! Само на основу историјских података, некоме ко је неупућен у учења хришћанства и ислама тешко је донети закључак која књига је аутентична: Кур'ан или Библија. Но, када одређене цитате из обе књиге упоредите с установљеним научним чињеницама, врло лако ћете да донесете исправан закључак.

а) Стварање космоса за шест дана

Према првом поглављу прве библијске књиге Постанак, цео космос је створен за шест дана од којих сваки траје 24 сата. Кур'ан спомиње стварање космоса за шест ејјама. Реч ејјам је плурал који се користи за дуг период, попут године. Реч јеум (једнина), може значити дан од 24 сата, али може значити и епоха, веома дуг вретенски период.

Када Кур'ан каже да је универзум створен за шест дана, мисли се на веома дуге временске периоде. Научници немају никакав приговор на то да је космос заиста могао да настане за шест веома дугих епоха. Космос је стваран током много милијарди година, чиме став Библије о стварању за шест обичних дана постаје контрадикторан потврђеним научним чињеницама.

б) Прво је створен дан, па онда Сунце

У Књизи Постанка (стихови 3-5), Библија каже да је феномен дана и ноћи створен првога дана стварања космоса. Светлост која циркулише космосом резултат је комплексних хемијских реакција на звездама. Међутим, те исте звезде су, према Библији, створене четвртог дана стварања (Стари Завет, Књига Постанка, 1:14-19).

Сасвим је нелогично да последица, тј. светло, буде створено првог дана, а да узрок, тј. извор светлости (звезде и Сунце), буде створен три дана касније! Осим тога, постојање јутра и вечери као елемената једнога дана било је могуће само након стварања Земље и њене ротације око своје осе и Сунца. За разлику од Библије, Часни Кур'ан не садржи ни једну реченицу која је противречна потврђеним научним аргументима. Због тога је апсурдно тврдити да је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, преписивао Кур'ан из Библије, те да је некако одлучио да изостави фантастичне и бајковите описе стварања космоса.

е) Стварање Сунца, Месеца и Земље

Библија, у Књизи Постанка, у стиховима 9-13, каже да је Земља створена трећег дана, а у стиховима 14-19 да су Сунце и Месец створени четвртог дана. Научна је чињеница да су Земља и Месец били део

Сунца, па су се касније издвојили. Због тога је идеја о стварању Земље пре Сунца и Месеца контрадикторна потврђеним научним чињеницама у вези Сунчевог система.

д) Вегетација је створена трећег, а Сунце четвртог дана

Према Библији (Постанак, 1:11-13), вегетација, биљке, дрвеће и воћке створени су трећег, а Сунце четвртог дана. Како је могуће да се биљке појаве пре Сунца, и како је могуће да опстану без Сунчеве светлости?!

Ако је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, лично написао Кур'ан, и ако је кур'анске идеје преписао из Библије, откуд је знао које библијске стихове да прескочи зато што садрже катастрофалне научне грешке?! У целом Кур'ану не постоји ни једна једина контрадикторност научним чињеницама.

е) И Сунце и Месец емитурају светлост

Библија каже да и Сунце и Месец имају сопствену светлост.

У Књизи Постанка, 1:16, стоји:

Бог створи два велика светлила небеска, веће, да влада даном, и мање, да влада ноћу...

Савремена наука нам каже да Месец не поседује властиту светлост. Та чињеница је потврдила исправност кур'анског концепта који каже да Месец нема сопствену, већ само рефлектира сунчеву светлост. Немогуће је да је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, човек који је пре 1.400 година живео у арабијској пустињи, увидео ове грешке у Библији, па да их је, приликом преписивања у Кур'ан, исправљао.

Адам, први човек на Земљи, живео је пре 5.800 година

Према родословљу Исуса Христа у Библији, од Исуса до Аврама и од Аврама до Адама, испада да је први човек, Адам (Адем, нека је Божији мир над њим) живео пре 5.800 година:

- 1.948 година од Адама до Аврама;
- Око 1.800 између Аврама и Исуса;
- 2.000 година од Исуса до данас.

Ове бројке нас додатно збуњују због чињенице да је, по јеврејском календару, тренутно 5.800. година.

Постоји сасвим довољно археолошких налаза који доказују да је људски род стар на десетине хиљада година, а не само 5.800 година, као што Библија каже.

Кур'ан, такође, говори о првом човеку, Адаму, нека је Божији мир над њим. Међутим, за разлику од Библије, не наводи никакав датум у вези његовог живота на Земљи. Библијски став је у потпуној супротности савременој науци.

Нух (Ноа) и Велики потоп

Библијски опис Великог потопа (у 6, 7. и 8. поглављу Књиге Постанка), сугерише да је поплава захватила цео свет и да је уништила све на Земљи, осим онога што је било на Нуховој барци. У опису се наводи да се потоп десио 1.656 година након стварања Адама или 292. године пре Аврама, у време кад је Ноа (Нух, нека је Божији мир над њим) имао 600 година. То значи да се потоп десио у 22. или 21. веку пре нове ере.

Библијска прича о Великом потопу је у огромној контрадикцији с научним чињеницама и археолошким налазима. У време када се, према Библији, десио Велики потоп, живела је 11. династија у Египту и 3. династија у Вавилону. Сви археолошки налази доказују да ни једна од ових цивилизација у време потопа није доживела прекид или дисконтинуитет. Напротив, остале су потпуно нетакнуте. Не постоји ни један доказ да се у 22. или 21. веку у овим династијама десила некаква природна несрећа. Библијски опис противречи томе и каже да је цео свет био поплављен.

За разлику од библијског, кур'ански опис потопа није противречан научним чињеницама. Кур'ан нигде не наводи датум овог догађаја, нити је, према Кур'ану, цео свет био поплављен, а све живо на Земљи уништено. Супротно томе, Часни Кур'ан говори само о Нуховом народу и казни која их је задесила.

Нелогично је тврдити да је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, причу о потопу преписао из Библије, а да је притом исправио научне грешке у библијској верзији приче.

Прича о Мојсију и Фараону

Кур'анска и библијска верзија приче о Мојсију, нека је Божији мир над њим и фараону су веома сличне. И Кур'ан и Библија наводе да се фараон утопио покушавајући да стигне до Мојсија и његовог народа. Међутим, Часни Кур'ан додаје још један значајан детаљ:

Данас ћемо избавити само тело твоје да би био поучан пример онима после тебе', - али многи људи су равнодушни према Нашим поукама.
(Кур'ан, Јунус, 92)

Доктор Морис Букаил је, након детаљног истраживања, доказао да је Рамзес 2, за којег се сматрало да је прогонио Мојсија и његов народ, умро много раније, док је Мојсије још био у Медјену. Рамзесов син Мернептах постао је нови фараон. Он је, заправо, фараон који је прогањао Мојсија и који се утопио у Црвеном мору. 1898. године, у Долини краљева у Египту, пронађено је мумификовано тело фараона Мернептах. Године 1975. доктор Морис Букаил је заједно с тимом од неколико доктора затражио дозволу за испитивање мумије фараона Мернептах. Анализе су доказале да је Мернептах највероватније умро од утапања или срчаног удара који је уследио у моменту утапања. Тако је остварено

кур'анско пророчанство у коме се каже да ће Бог да сачува фараоново тело да би било поука каснијим генерацијама.

Његово тело се и даље чува у каирском музеју. Овај кур'ански ајет је подстакнуо доктора Мориса Букаилеа да проучава Кур'ан. Касније је написао књигу Библија, Кур'ан и наука, и признао је да је немогуће да је Часни Кур'ан људско дело. Након проучавања Кур'ана, прихватио је ислам.

Кур'ан је Божија књига

Сви ови докази су довољни да се донесе закључак да Кур'ан није преписан из Библије, већ је Часни Кур'ан Фуркан - Растављач истине од неистине. Кур'ан, због тога, мора да се користи као критеријум на основу којег се одређује који део Библије може да се сматра Божијом речју. Кур'ан то потврђује у сури (поглављу) Ес-Сеџда:

Елиф-лам-мим. (Ову) Књигу објављује, у то нема сумње, Господар светова, а они говоре: "Он је измишља!" Не, она је истина од Господара твога да опомињеш народ којем пре тебе није дошао

нико да га опомиње, да би ишао правим путем.
(Кур'ан, Ес-Сеџда, 1-3)